

Megjelenik minden két hétben.

Szerkesztőség: Beltorda-u. 13.

ÉLCZLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona

Kiadóhivatal: Beltorda u. 13.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Képek.**CSERNY BERTA.**

(A jobbik.)

Hogy hívták önt ezelőtt?

Mindig — tapssal.

Hány éves ön?

Tizenhat és hetven között.

Mióta papnője Tháliának.

A műpártolók a megmondhatóí.

Szereti-e Kolozsvárt?

Igen rövid a vele való ismeretségem, sem-
 hogy egy ilyen bizalmas kérdésre már választ
 adhatnék.

Mi tetszik önnek legjobban Kolozsvárt?

A siker.

Melyik a kedvencz szerepe a színpadon?

Nem árulom el, mert még el találják ha-
 lászni.

Hát az életben?

Szókimondó asszonyság.

Melyik kollegáját szereti legjobban?

Legjobban egyiket sem. Hanem mindegyiket
 annyira, a mennyire ők szeretnek engem.

Kit tart ön a legnagyobb férfinak?

A mindenkori ideáloamat.

És ki az ideálja?

Ezt nem mondom el még senkinek, s ha
 már valakinek, akkor csak neki magának.

Az utolsó szava?

Azt csak hosszú idő múlva szándékozom
 elrebegni, ezért még nem gondolkoztam felette.

K. SZERÉMY GIZELLA.*Hogy hívták önt ezelőtt?*

K. nélkül.

Hány éves ön?

Mint az összes nők, a kik velem egy napon
 születtek.

Mióta papnője Tháliának?

Nem napok, nem, évek multak el már . . .

Szereti-e Kolozsvárt?

Hogyne! Hiszen már másodvirágzást hajt
 az iránta való szeretetem.

Mi tetszik önnek legjobban Kolozsvárt?

A kis leányom.

Melyik a kedvencz szerepe a színpadon?

A legsötétebb.

Hát az életben?

A legszelidebb: az anyáé.

Melyik kollegáját szereti legjobban?

A társulat hősszerelmesét.

Kit tart ön a legnagyobb férfinak?

Dettó!

Ki az ideálja?

Mint fenn!

Utolsó szava?

Olyan nincs.

Érdekes hatás.

Orvos (kollegájához): *Képzeld négy nap előtt
 kezdtem egy súlyos gyomorbetegét kezelni és már
 — lábbadozik.*

Spiritista felelet.

A. Mit tartasz pajtás az új főnököd felől?

B. Hát tudod, köztünk legyen mondva, azt
 vettem észre, hogy a mily mértékben fogynak a
szeszéi, oly mértékben nőnek a — *szeszélyei*.

Ébresztő varázsigé.

Egy fizető-pinczért operáltak a napokban a
 Karolina-kórházban és a műtét kezdete előtt
 narkotizálták. Nagy volt azonban a tudós dok-
 torok ijedelme mikor bevégezvén az operációt,
 nem bírták életre kelteni a pacienst. Kapkodtak
 ide-oda, dörzsölték, szellőztették . . . mind hiába.

Eközben a segédkező medikusok egyike,
 kinek a fizető-pinczérral régebbi elszámolásai
 voltak, az ajtó mellé sompolygott és kezét a ki-
 lincsre téve elkiáltotta magát:

— *Fizetni!!!*

Az operált ajkán kéjjes mosoly jelent meg,
 aztán felnyitotta szemeit és örömtől sugárzó arcz-

czal nézett a medikusra, azonban csak a hátát látta, a következő pillanatban már azt sem; az életmentő kiperdült és az ajtó *becsapódott*, a fizető pinczérrel együtt.

Ez utóbbi azonban mégis meg volt mentve.

Salamoni bölcseségek.

Falk Miksa neki ment a kormánynak, a trónbeszéd miatt. A kormánypárti lapok ezért — *falk*-avadászatot indítottak ellene. (Hallott már *valaki* ilyet?!)

*

— A mult héten itt járt a nagyváradi szini bizottság küldöttsége, hogy *Megyeri* gárdájának előnyeiről meggyőződjenek.

— Hát megtalálták az előnyöket, kérdem egyik küldöttől?

— Az igazat megvallva, nem, felelte az. — Hja, bizonyosan otthon felejtették — a *mikroszkópot*, szóltam szellemesen (Quelle matice!)

*

— Melyik *korcsolyát* tartja ön a legpraktikusabbnak, — kérdi tőlem egy szenvedélyes jég-sportkedvelő? — Kétségkívül a — *bor-korcsolyát* — feleltem. (Hja én nem csinállok sok *halifakszmit*!)

A képviselőház alakuló ülése előtt.

Képviselőházi portás: *Maga rossz helyen jár fiacskám, az elemi iskola ott van a Reáltudományok utczában.*

Ifju. *De kérem én ujonnan megválasztott képviselő vagyok.*

K. p. *Az más, akkor tessék.*

Köri estélyen.

Egy ur. (Egy előtte elhaladó párhoz). — Milyen csinos pár! Legokosabban tennék, ha hozzám jönnének.

A *megszólított pár* *Ádámja*: (Dühösen.) *Hogymer ön ismeretlen létére efféléket beszélni? Kicsoda az ur?*

Egy ur. *Én Nagy Mór, anyakönyvvezető vagyok.*

Dal a redoutról.

*Az alsó-zsuki versenypályán immár
Nem indul többé jó, vagy rossz mezőny,
Egy szép asszony se jár ki a tribünre
S nem öltöznek virágok a mezőn. . .
Az elmúlásról mégse szól a lantom,
Megszáll az ihlet és feledve but,
Mig képedet szívem mélyébe zárom,
Megénekellek téged, ó redout!*

*

*Nézzétek a szegény, törődött aggot,
Vállán az évek sulya görnyedez,
Fakul és rongyosodni kezd ruhája,
A négy fal bár dicső multat fedez...*

A régi fény még visszatér beléje,
Ha estélyt rendez ott az egyetem,
A vig keringők dallamára ekkor
Rózsákat nyit a bakfis-szerelem.

*

Sok gyöngéd emlékről lehetne szólnom,
Mit a vén ház gonddal magába zár,
De érdekesb ujság, hogy még ma bizton
Megnyilik a karácsonyi bazár.

Virágot tessék! Hát velem ki koccint?
Hangzik a nagy teremben szerteszét —
S nem vón csoda, a szép szemek közt hogyha
Az ember elveszítné az esztét . . .

*

A belmonostor vénülő öregje
Javíthatatlan régi aglegény,
S miként Victorien Sardou megírta:
Nem hagyja őt el sohasem a remény.
És bár javában rág a szu parkettjén,
Azt képzelet, hogy ő főnix-madár . . .
És senki sincs, a ki így szóljon hozzá:
„Lejártad már magad szegény tatár!”

*

Az alsó-zsuki dombos verseny-pályán
Tavasszal újra vágat **Alborák**,
Egy benső hang azt sugja, hogy akkorra
Nem látjuk a redoutot, csak porát.
De hogyha mégse költözik el innen,
Csufot ne üzzünk vén fejéből, — sőt
Titokban csenjünk el egy csöndes éjen
S helyezzük át a — muzeumba őt.

Szellemes szerelmes.

Furkos Jóska — Liliom Katához:

„Kata szentem!

Jaz várva várt nap a melyet piros betűvel
jelez jaz lőcsei Kalandáriom és meliknek igen
örülnek Katikák megjött, és én is kiönthetem
szerető szívem forró érzelmeit, mely ugy hábo-
rog az mándlim alatt, mint az Operenciás ten-
ger nagy szélvihar dühöngő idejekor. Mostan én

lecsendesitem az vihart és kiöntöm az háborgó
habokat, melyek szívem szerelmit képezik. Kivá-
nom, hogy még számtalanszor érje el ezt a na-
pot, minden *bu-* és *bánat* nélkül, de *bu-bá*-val.”

Autentikus hírek.

‡ **Politikai czélzat.** *Megyeri* Dezső, a
nemzeti színház igazgatója, határozottan ellenzéki
allörököt kezd pengetni. A képviselőház megalakulása alkalmából előadatta az — *Ingyenélőket*.
E finom politikai czélzatosságban megnyilatkozó
dicséretes függetlenség annál szembeötlőbb, mi-
után a belügyminiszteriumban a közel jövőben
fog eldőlni a nemzeti színház igazgatói állásának
sorsa.

+ **Abban maradt felolvasás.** A főváros-
ban nagy érdeklődés mellett tartott a mult he-
tekben felolvasást *Lacaze*, francia hírlapíró,
a *párbaj* ellen. Élesen elítélte ezt a barbár intéz-
ményt, mely igazságtalan és a civilizáció felté-
teleivel ellenkezik. *Lacaze* a felolvasás után *Ko-*
lozsvárra akart jönni, hogy itt is előadást tart-
son a párbaj ellen. Közönségünk sajnálatára e
felolvasás elmarad, a minek oka, hogy *Lacaze*,
kinek budapesti fejtegetéseire nézve több fővá-
rosi átléta azt a nyilatkozatot tette, hogy azok
közönséges ostobaságok, ezen urakat *provokáltatta*
s most tömegpárbajaira való előkészületekkel van
elfoglalva.

‡ **A számüzött újabb büntetése.** *Dr. Brote*
Jenő, nemzetiségi agi- és prestidigitator, kit nemze-
tének és szabadságának szeretete, valamint a du-
tyi iránti érthetetlen ellenszenve, távol tart *Er-*
dély bérceitől és virányaitól, eljegyezte — mint
lapunknak sürgönyzik — *Ehrenberg* Adél kisasz-
szonyt, a városunkban előnyösen ismert zongor-
művésznőt. A kuria helyben hagyta a szerel-
em bíróságának ítéletét, de kétes, vajjon nem fogja-e
felbontani a házasságot a vad zongorahangok
ádáz ítélőszéke.

≧ **A jégpálya el fog dőlni.** Mint öröm-
mel értesülünk a tornavivoda jégpálya ügye nem

sokára el fog dőlni. A városi tanács ugyanis ígéretet tett, hogy a sokat húzódott ügyben a *tőle telhető legnagyobb sietséggel* határozatot fog hozni. Így biztos kilátás van reá, hogy a tornavivodai jégpályát *legkésőbb július vagy augusztus hóban* koncedálni fogják. Ugy hisszük, hogy ezen hírünkkel, melyet a legbiztosabb forrásból meritettünk, őszinte örömet fogunk szerezni a jégsporthoz kedvelőinek, kik türelmetlenül várják, hogy a tornavivodai pályán gyakorolják művészetüket.

OZORAIADA.

— A kártyások mi-
kor nem akarnak to-
vább játszani, **három**
mestert játszanak.

Megyerinél is he-
tenként három — **Bá-**
nyamestert játsza-
nak.

— Milyen nagy dol-
got csinálnak abból, hogy
Kolozsvárt **villanyvi-**
lágítás lesz! *Mintha*
nem előkelőbb for-
rásból eredne a mos-

tani — **holdvilágítás.**

*

— A jégsporthoz kedvelői úgy jártak az új kor-
csolyacsarnokkal, mint mikor valaki minden kellék
szemmeltartásával kiállít egy váltót, de aztán nem
tudja elhelyezni.

A korcsolyacsarnok is **megvan**, de — nem le-
het semmi hasznát venni.

*

— A minap együtt sakkozott **Zakata** báró
Karvaly Gergelylyel. Mikor az utóbbinak a hely-
zete nagyon szorongatott lett és már alig tudott
mozdulni, — egyszerre **véletlenül** ráejtette a ka-
lapját a sakktáblára s leverte az összes figurákat.

Ez az eset jutott eszembe, mikor olvastam, hogy
a kormány felmondta a vámszerződést.

*Mintha a figurákat nem lehetne újra felállí-
tani!*

*

— A színházban voltam a minap.

— Reméltem, meg van elégedve az előadással,
— **kérdi tőlem Megyeri.**

— *Hogyne!* Ugy, a hogy a fogfájós meg van
vele elégedve, mikor az orvos a fogát húzza, — *fe-*
feleltem ravasszul.

*

— *Felmegy a bazárba? kérdik tőlem.*

— *Miért menjek én a bazárba?*

— *Hát hallgatni a hangversenyt.*

— *Hiszen éppen azért nem megyek, mert ott*
*nem szokás **hallgatni** a hangversenyt.*

— *Hát?*

— *Hát — **agyonbeszélni.***

Választásnál.

Szavazás előtt a mameluk-párt főkortese
tévedésből-e, vagy szándékosan, de az ellenzék
egyik főemberének is szavazó czédulát nyújtott.
— Ezt észreveszi valaki és közbeszól:

Mameluk: Kérem, nem látja, hogy annak
az urnak görbén áll az orra?

Kortes: Valóban görbén áll.

Ellenzéki: Hallja az ur, az orrom görbe
mert ez nálam nemzeti typos, de a lelkem egye-
nesebb sok olyan egyenes orru mameluknál, mint
az ur.

Színházban.

Éjfél szemü kis boszorkány

Bajos arczát nézdelem,

Daczos ajkán, fitos orrán

Pajkos, játszi érzélem.

Felvonás közt, ime legott

Mintha szebb is a zene . . .

Legyezön át rám csillogott

Ártatlan két nagy szeme.

S a *szélkelep* lengő szárnya
Kis kezében integet . . .
De ki tudná, fény vagy árny az,
Mit magában rejteget?

Függöny gördül, a nép oszol,
Diszes hintó áll elő;
Játék vége! — még egy mosoly. . .
S bezárult a legyező.

Szórakozott professzor.

Képzeld, tanár ur, a sógornéja négy heti betegség után meghalt.

Professzor. *Szegény! De reméltem, hogy a baj nem komoly.*

Kakas a földszinten.

— A nagyvárad szinbizottság küldöttei nem nagyon lehettek megelégedve az előadásokkal, melyeket láttak. Közlöm ezt a nézetemet *Durchgetrieben*-nel, a ki erre megjegyezte: Hát csoda, hogy nincsenek megelégedve? Azok az urak Kolozsvárra jöttek *szórakozni*, s Megyeri megmutatja nekik városunkban azt a helyet, „*A hol unatkoznak*“.

Cs. m. a k.!

*

— Mégis nagy hazafi *Megyeri* direktor ur — mondom *Maróth bán* előadásán *Durchgetrieben*-nek. — Nincs hét, hogy valami nagy írónak az emlékét ne ünnepelné. — Ellenkezőleg, én ezt kegyeletlenségnek tartom, — feleli ő. — Hogy-hogy? — kérdem. — Hát mert ugy dukálna, hogy legalább a haláluk napján hagyja költőinket nyugodtan pihenni. — Hát nem hagyja? — De-hogy hagyja; hiszen műveiket olyan előadásokban adatja elő, hogy épen a haláluk *évfordulóján* kénytelenek sirjukban *megfordulni*.

Cs. m. a k.!

*

— Kean Edmund előadásán történt, hogy mialatt *E. Kovács* a kritikusokat szidta, egyik

művésznőnk (az énekesebb fajtából) szemrehányó, tekintettel mért engem végig. — Látja, szól erre *Durchgetrieben*, — ez az eredménye szigorú kritikáinak. — Hát mit tegyek? kértem lesujtva. — A mit minden *kakas*, mikor kukurikol. *Hunyja be a szemét, mikor kritizál.*

Csipje meg a kakas!

*

— A „Szép Galatheát“ megismételték *Áldor* Juliskával a czimszerepben. — Nem mondhatnám — jegyezte meg *Durchgetrieben*, — hogy *szébb* vagy *jobb* Galathea volna *Forrainál*. — Ha ez nem is, de talán *muzikálisabb*, — feleltem. — Igaz, — szolt erre szomszédom. — Ő nagysága annyira muzikális, hogy a minap, mikor egy ismerőse megjegyezte: „Nagysád, ez a darab esz-durban van írva,“ — ő azt felelte: „Kérem, ne *gorombáskodjék!*“

Csipje meg a k.!

*

— Miért nevetnek azok az udvarhölgyek folyton — kérdem a „Szókimondó asszonyság“ előadásán *Durchgetriebentől*? — Hát mert elfogták a darab tendenciáját. „*Madame Sans-gêne*“-ben csak viselkedhetnek másképen, mint — sans *gêne*?!

Cs. m. a k.!

*

— Sok jó viccz van ebben, az „*Öregben*“ — jegyeztem meg a legujabb balul beütött újdonság bemutatóján. — Hallottam én ennél már *öregebb* vicczeket is, — volt *Durchgetrieben* válasza.

Cs. m. a k.!

Iskolai dolgozat.

(Ellenzéki műkritika.)

Tegnap a színházban «Az öreg» című vigjátékot adták. A nézőtér megint üres volt, épen mint tegnapelőtt, a mikor telt ház előtt adták a „47-ik cikket“. Ebből a tényből levonhatjuk azt a tanulságot, hogy az emberek néha elmennek a színházba, máskor nem mennek el. De tehet-e

erről *Megyeri*, az igazgató? Nem tehet, mert ő nem adhat az embereknek pénzt, hogy a színházba járjanak. Pedig ha az emberek a színházba mennének, szép darabokat látnának s ezenkívül mi megdicséernők őket. Így azonban kénytelenek vagyunk azt mondani a publikumnak, hogy: „Nana, közönség!”

A mi mármost „Az öreg“-et illeti, erről mindenki első pillantásra észreveheti, hogy az egy szindarab, miért is *Megyeri Dezső*nek teljes elismeréssel és osztatlan dicsérettel kell adoznunk. E vigjáték, mint már neve is mutatja, azon szindarabok osztályába tartozik, a melyek vigak, melyeken tehát nevetni szokás. E darab az életből van merítve és három felvonásra oszlik. Mindezen kiválóságai mellett azonban hibái is vannak, melyek közül kiemelendő, hogy sokkal több viccz van benne, mint a mennyi az életben rendesen előfordul. Technikája azonban érdekes és szövevény is van benne. Így elmondhatjuk, hogy „Az öreg“ teljesen megérdemelte azt a fényes sikert, melyet a tegnapi — nem aratott ugyan, de arathatott volna, ha a közönség megfelelő műérzékkel bírván, többet tapsolt volna.

Az előadás méltó volt a kiváló műhöz. Többen játsztak benne a nemzeti színház tagjai közül és mindnyájan nagy buzgalommal és szép sikerrel juttatták érvényre a szerző magas intenczióit. Volt sok hiba is, de ezeket azok, kik igazán jól mulattak — és ezek közé tartozunk mi is — nem vették észre. *E. Kovács Gyula* művészi ábrázolása vetekedett mindazon hasonnemű domborításokkal, melyek a vil'g színpadjain hirnévre tettek szert. Különösen impozáns szakálla teljes mértékben megfelelt a kitünő művész előkelő hirtvének. A többi művész mind rosszul játszott, de volt közöttük olyan is, a ki igen szépen játszott.

A darabot remélhetőleg minél többször meg fogják ismételni minél több közönség jelenlétében, mely lelkesülten fogja kiáltani: éljen a színművészet! éljen *Megyeri*, igazgató ur!

Szerkesztői üzenetek.

Dohányosnak. Ön azt kérdi, hogy igaz-e, mikép az állam által forgalomba hozott *egyiptomi* cigárettákat a ko-

lozsvári dohánygyárban készítik? Mi ezt nem tudjuk, de miért ne készülhetnének a *kolozsvári* dohánygyárban *egyiptomi* cigáretták, mikor ugyancsak a kolozsvári gázgyár meg — *egyiptomi* sötétséggel látja el a várost. — **T. G.-nak.** „*Öszinte érdeklődése*“ kielégítéseül tudatjuk, hogy költeményét illő szívéllyel fogadtuk s — mint láthatja — *helylyel* is megkínáltuk szerény körünkben. Hasonló látogatásokat máskor is örömmel fogadunk. — **M. L.-nak.** Ön kiállításba helyezi nekünk, hogy ha viczeit közöljük, előfizet lapunkra. Ajánlatának elfogadását a józan logika tiltja. Ugyanis, ha ön előfizet lapunkra, okvetlenül megkövetelheti, hogy olyan rosz viccek ne legyenek benne, mint az önéi. De a magunk szempontjából sem fogadhatjuk el ajánlatát, mert ismerve előfizetőink igényeit, csak az lenne az ajánlat elfogadásának eredménye, hogy lapunknak *egy* előfizetője és az ön vicceinek *egy* olvasója volna. Mondjon tehát le. — **Kiváncsinak.** Ön azt kérdi, miért kell a nőorvosoknak a hajukat rövidre nyírni. Hát nem ismeri ön a közmondást: „*hosszu haj, rövid ész!*“ A nőorvosoknak tudvalevőleg sok észre van szükségük. — **Fifikusnak.** Az ön verse így hangzik:

Megnyílt im a *Vigadó*; bál
Van és ottan *vig* a *Dobál*.

Ebből a versből — kérése szerint — meg kellene ítelniünk költő-e ön, vagy nem. Mi e vers fölött nem monduk *ítéletet*; talán a járásbíroság erre inkább vállalkozik — közegészség elleni kihágás czimén.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Szubvencionált kulturintézményhez pikantertiák métermázsánként vagy hektoliter számra, — darabokká fűzve vagy rendezetlen tömegben is — pótom áron megvásároltának. Ajánlatok «nem a minőség, hanem a mennyiség» jel alatt a farkas-utcai szegényekházába.

Olvasásban és írásban *teljesen* járatos honatya, ki a Ház alakuló ülésén tettleg szerepelt s politikai talentumát fényesen ragyogtatta, méltóságának megfelelő mellékfoglalkozást keres. Ajánlataikkal pályázók „*a munka szegénye*“ jelige alatt a Lloyd-

klubb ministerszobájának — küszöbére czimezzék leveleiket.

Csinos fiatal hölgy ismeretség hiányában ez uton keres előzékeny urat, a ki őt a *jégre vinné*. A korcsolyázásban tapasztalattal bírók előnyben részesülnek. Levelek „*ifju ártatlanság*“ jel alatt — poste restante.

A kolozsvári korcsolyaegylet *melegen* ajánlja úi korcsolyacsarnokát a jégspport kedvelőinek, mely a legfényesebb igényeket kielégíteni képes — lesz még a jövő században.

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

Az időjárás

bámulatos szeszélyességgel mindenféle tulzásokra vetemedik.

Ma zuhogó eső szakad azoknak a nyakába, kiknek esernyőjét más valaki feledékenységből elvitte; holnap már csikorgó hideg dermeszti meg azoknak tagjait, a kik téli kabátjukat a tárezájukban hordják zöld igazolványok alakjában, holnapután megint verőfényes napsugár olvasztja el a sportkedvelők által hón áhitott jegt.

Az időjárás ezen szörnyü változandósága az embereket is könnyen ingadozókká képes tenni.

Ennek daczára mi büszkén hirdetjük, hogy az időjárás folytonos ingadozása daczára, a mi álláspontunk egyáltalán nem változott meg, hanem a „VIRGÁCS“ most megjelent 16. számának ára is *csak 10 krajczár*, előfizetni pedig egy negyedévre 1 koronával lehet.

A „VIRGÁCS“

szerkesztősége.

Nemzeti dal.

Talpra város, ne menj haza!
Itt az idő most vagy soha!
Rossz bort igyunk, csinált lórét?
Literenként egy pengőért?!
A korcsmáros tők fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy náluk több bort
Nem veszünk!

Ittunk rossz bort mostanáig,
De bezzeg nem ős apáink,
Kik csak borért éltek haltak
Mert „Pilsenit“ nem kaphattak!
A kocsmáros tők fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy náluk több bort
Nem veszünk!

Schönnai snasz krakeller,
A ki *bajort* inni nem mer,
Ki garasát kuporgatja,
Mikor *Rossmán* olesón adja.
A korcsmáros tők fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy náluk több bort
Nem veszünk!

Édes volt a szőlő nedve,
Mig a féreg le nem ette,
De most gyártják, pancsolgatják
S veled ő nép megitatják!
A korcsmáros tők fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy náluk több bort
Nem veszünk!

A magyar bór megint jó lesz,
Mint a maczes vagy a sólesz;
De mi addig nem várhatunk,
Sörbe fojtjuk a bánatunk!
A korcsmáros tők fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy náluk több bort
Nem veszünk!

Hol hordóink domborulnak,
Rossmán Károly csapol ujjat,
S habzó sörös kancsó mellett
Hangoztatjuk e szent elvet:
Taub és társi szent fejére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy csak is *friss sör*
Kell nekünk

A kőbányai Király-sörfőző részvényt.
kolozsvári képv. (Külmonostor-utca 24 sz.)